

رضا داوودنژاد از #171؛ پشت کنکوری‌ها & #187؛ تا کلاس هنرپیشگی پدر

شناسه خبر: ۱۴۰۲۵۹ سه شنبه ۱۴ فروردین ۱۴۰۳ - ۱۱:۵۴

شب گذشته خبر رسید رضا داوودنژاد که مخاطبان در تلویزیون و سینما خاطرات زیادی را با او سپری کردند دارفانی را وداع گفت. اما او چه خاطراتی را از خودش به جای گذاشته است؟

به گزارش خبرنگار فرهنگی موج خبر، ۱۳ فروردین سال ۱۳۹۸ خبر رسید که جمشید مشایخی بزرگ سینما، تلویزیون و تئاتر از میان ما رفت. خبری که بسیار شوکه‌کننده بود و برخی هم دوست داشتند این یک دروغ سیزده باشد. اما خبر حقیقت داشت و برای اولین بار این خبر را سام مشایخی فرزندش اعلام کرد.

چند سال بعد و در آخرین روز از تعطیلات نوروزی سال ۱۴۰۳ این بار یک خبر تلخ دیگر در ۱۳ فروردین ماه کام جامعه هنری و علاقه‌مندان به هنر را تلخ کرد؛ خبر درگذشت رضا داوودنژاد بازیگر خاطرانگیز سینما و تلویزیون برمی‌گشت.

بازیگری که در طول چند سال اخیر بارها به علت مشکلات ناشی از عفونت و نارسایی کبد در بیمارستان بستری شد و سرانجام در بیمارستان بوعلی سینای شیراز هم از دنیا رفت.

او از یک خانواده هنری وارد عرصه سینما، تئاتر و تلویزیون شده بود و آخرین سکانس زندگی‌اش در بیمارستان شیراز و در سن 44 سالگی رقم خورد. شاید این نکته هم در فضای مجازی مدنظر کاربران قرار گرفته در نوع خودش جالب توجه باشد «11 سال بعد از درگذشت خواهر همسرش یعنی عسل بدیعی که در 44 سالگی و 12 فروردین دارفانی را وداع گفت، رضا داوودنژاد شوهر خواهر او در 44 سالگی و 13 فروردین ماه با صحنه روزگار وداع کرد.»

بارها بسیاری نام رضا داوودنژاد را با علیرضا داوودنژاد و محمدرضا داوودنژاد اشتباه گرفتند اما همه این نام‌ها جزو هنرمندان صاحب‌نام سینمای ایران‌اند. یکی پدر و دیگری عموی داوودنژاد فقید است. شاید در کنار محمدرضا که آثار بزرگی در سینمای ایران در مقام بازیگر از خودش به جای گذاشته، مردم قاب‌های خاطرانگیزی را از کارگردانی علیرضا داوودنژاد در مصائب شیرین تا کلاس هنرپیشگی به نظاره نشسته‌اند.

اما دور از انصاف است بگوئیم رضا داوودنژاد به واسطه علیرضا داوودنژاد پدر توانست در سینما و تلویزیون سری از سرها بلند کند. چرا که قرار گرفتن او در موقعیت‌های طنز، اکشن و درام در فیلم‌های سینمایی و سریال‌های تلویزیونی نمی‌تواند صرفاً با سفارش و توصیه پدر آن قدر خوب از آب درآید. همچنین ماندگاری رضا داوودنژاد در کارهای ماندگار تلویزیونی و سینمایی هم خیلی نمی‌تواند با توصیه اتفاق بیفتد.

او جزو هنرمندانی است که جلوی دوربین بسیاری از کارگردانان صاحب‌نام سینما و تلویزیون ایفای نقش کرد و در مقابل دوربین پدر فیلم‌های مهمی یعنی مصائب شیرین، «بچه‌های بد» و «کلاس هنرپیشگی» را تجربه کرد. اما اولین کار او سال 1365 به نام «بی‌پناه» است.

رضا داوودنژاد یکی از بازیگرانی است که این حرفه را از دوران کودکی و 6 سالگی آغاز کرده است؛ فیلم بی‌پناه اولین فیلم سینمایی او بود که در سال 1365 و به کارگردانی پدرش ساخته شد اما بعد از آن رضا تا سن 18 سالگی به دلیل تمرکز روی درس و تحصیل در هیچ فیلمی بازی نکرد.

«مصائب شیرین»، نامش را بر سر زبان‌ها انداخت و نامزد بهترین بازیگر نقش اول مرد هفدهمین جشنواره بین‌المللی فیلم فجر شد و دعوت برای حضور در جشنواره سینمایی فوکوئوکای ژاپن را برایش به ارمغان آورد.

«بچه‌های بد»، حضور مؤثر وی را در فیلم‌های پدرش به دنبال داشت. او در این فیلم، فیلمنامه نویس، بازیگر، دستیار کارگردان و برنامه‌ریز است. در «بانوی کوچک» (مهدی صباغ‌زاده) به عنوان بازیگری پول‌ساز به بدنه حرفه‌ای سینمای کشور معرفی شد و در مستند «روزگار ما» ساخته رخشان بنی‌اعتماد، حضور در عرصه‌های روشنفکرانه سینمای ایران را تجربه کرد.

رضا داوودنژاد در «مصائب شیرین» عیار دیگری از بازیگری خود را به رخ مخاطبان کشاند؛ در «هشت پا» و «هوو» به نحوی دیگر روی پرده نقره‌ای ظاهر شد. اما در «چپ دست»، «تیغ زن»، «نیش زنبور»، «همه چی آرومه»، «دردسر بزرگ» و «زن‌های شگفت‌انگیزند» آن روی داوودنژاد فقید را می‌بینیم که طنازی می‌داند و راه و رسم خنداندن مردم را خوب آموخته است.

در «مرهم»، «کلاس هنرپیشگی»، «رضا»، «لامینور»، «بیرو» و «خیابان‌های آرام» دوباره به سینمای جدی برمی‌گردد. اما همواره در این سال‌ها او تنوعی از ژانر را در کارنامه خودش به یادگار گذاشته است. سال‌هایی هم پرکاری او را در تلویزیون شاهدیم. از «پشت کنکوری‌ها»، «باغچه مینو» و «زندگی به شرط خنده» جزو طنزهای نوستالژی به شمار می‌رود تا کارهای جدی‌تری که رفته رفته در کارنامه داوودنژاد خودش را نشان داد.

البته حضور جدی رضا داوودنژاد در سریال‌های تلویزیونی با کاهش وزن او همراه شد. چندی پس از «پنچری» که جزو سریال‌های کمدی خاطرانگیز تلویزیون به شمار می‌رود او با «بعد از آزادی» به تلویزیون برگشت. سریال درامی که محمدعلی باشه آهنگر آن را ساخت. «از سرنوشت 4»، «شهباز» و «نیکان» جزو آخرین کارهای او برای تلویزیون به شمار می‌روند.

او هم به سبک برخی از سلبریتی‌های دیگر در رئالیتی‌شوهای نمایش‌خانگی همان «شب‌های مافیا» ردپایی از خودش به جای گذاشت. اما در سال‌های اخیر به دلیل بیماری و به تعبیر خودش فیلمنامه‌های تکراری و جذاب نبودن برخی از آثار کمتر جلوی دوربین سریال‌های تلویزیونی و فیلم‌های سینمایی حاضر شد.

داوودنژاد فقید در سال 1391 پس از گذراندن دوران لاغری سخت برای اولین بار در بیمارستان لاله بستری شد و نیاز به پیوند کبد پیدا کرد و این اتفاق افتاد. از همان روزهای نخست هم تحت مراقبت پزشکان قرار گرفت.

او پس از انجام این جراحی سر صحنه فیلمبرداری سریال «فراموشی» از حال رفته به بخش مراقبت‌های ویژه بیمارستان منتقل شد، اما متأسفانه با وخامت حالش به کما رفت و اینجا بود که پزشکان از کار افتادگی کبد او را تشخیص دادند و او

به شکلی اورژانسی برای پیوند کبد به شیراز منتقل شد.

در سال‌های بازیگری و زندگی شخصی او کمتر حاشیه‌ای را شاهد بودیم که پایِ رضا داوودنژاد را به رسانه‌ها بکشانند به جز خبر از بیماری و بستری شدن او در بیمارستان و تشییع عسل بدیعی که خواهر همسر او بود. اما یک واکنش به «زخم کاری 2» او را در صدرِ خبرها قرار داد. او با این پیام مجازی صدای یکی از نویسندگان این سریال را هم درآورد:

«تو یه رستوران قدیمی خیلی خوب، هم غذای بد خوردیم و هم مالیات بر ارزش افزوده اضافه الکی دادیم...»

اما پاسخ زشت و ناپسند علی بحرینی از نویسندگان این مجموعه اتفاق تلخی را ایجاد کرد؛ او نوشت: «آقازاده‌ای که از شش سالگی در فیلم‌های پدرش بازی کرده و تا همراهی با بهرام بیضایی و داریوش مهرجویی پیش رفته، اما نهایتاً به خروجی مطبوعی نرسیده حالا میانبر زده و می‌خواهد با آویزان شدن به طناب زخم کاری 2 تبدیل به شاخ مجازی شود. مقصر محمدحسین مهدویان است که به ذهنش نرسید بعضی از کاراکترهای زخم کاری 2 می‌توانند راننده‌هایی بی‌دیالوگ داشته باشند که نقش‌هایشان را چنین آقازاده‌هایی بازی کنند. اگر مهدویان خلاق بود. این سازده هم حال بهتری داشت.»

اگر به تمام دوران زندگی شخصی و بازیگری او که در این گزارش مروری بر آنها شد توجه کنیم این نکته وجود دارد رضا داوودنژاد یک هنرمند با اخلاقی بود که هیچ‌وقت سعی نمی‌کرد با ایجاد حاشیه و گروه‌های اصطلاحاً «فن‌پیچ» به هر طریقی فیلم سینمایی و سریال تلویزیونی داشته باشد. نکته دیگر ایجاد تفاوت‌هایی است که می‌توان در ایفای نقش او در کارهای مختلف سینمایی و تلویزیونی را به وضوح دید؛ او می‌تواند روزی طنابِ خوبی باشد در سریال 90 شبی تلویزیون ایفای نقش کند، روزی در کار معمایی و ماجراجویی و روزی هم با یک سریال امنیتی و جاسوسی روی آنتن تلویزیون باشد.

آخرین سکانس زندگی او روز گذشته رقم خورد و او برای همیشه با صحنه روزگار خداحافظی کرد؛ موج خبر در گذشت این هنرمند سینمای ایران را به خانواده وی و جامعه هنری تسلیت می‌گوید.

انتهای پیام/

انتهای پیام/

